

Det ærede Medlem Hr. Stauning bestred i lidt overlegne Vendinger min Udtalelse om, at Arbejdslønnen havde været 3 Gange forhøjet. Da jeg sagde det, nævnte jeg, at jeg havde den Oplysning ogsaa fra anden Side end Svejtserberetningen. For at holde mig til Fodtøjsarbejderne, som formentlig maa have Interesse, naar man taler om denne Sag, er for deres Vedkommende, naar Timelønnen i 1914 som Sammenligningsgrundlag sættes til 100, Timelønnen i September 1922 299, altsaa der mangler kun et Point i, at den er 3 Gange saa høj. Det er vist saa nær som muligt ved, hvad man har Lov til at udtrykke med „omtrent“. Efter at Pristallet nu er kommet, er Lønnen reduceret; Tallet er nu 280, saa jeg mener, at man endnu er berettiget til at sige, at det er omtrent 3 Gange saa højt.

Det ærede Medlem Hr. Rode og for Resten ogsaa det ærede Medlem Hr. Stauning spurgte, hvorfor Venstre i August gik med til Importregulering og nu vil forlade den. Jeg mener, at Spørgsmaalet er besvaret, men jeg skal gerne gøre det igen. Importregulering gik man med til, fordi man den Gang blev stærkt presset til det fra forskellig Side, jeg tror ogsaa meget stærkt fra det radikale Partis Side. Men Erfaringen har vist, at det er en uheldig Form baade udadtil og indadtil, og det er givet, at den vil udsætte Landbrugseksporten for Fare. Derfor ønsker den nuværende Regering ikke at fortsætte den. Det synes mig tilstrækkelig Begrundelse. Jeg skal fremhæve, at den Ordning, Regeringen under visse Betingelser foreslaar, gaar ud paa at gøre Produktionen billigere. Det er sikkert en Ting, man maa lægge meget Mærke til. Man forlanger Offervillighed baade fra Arbejderne, Kapitalen og Samfundet, og jeg tror, at man er inde paa den rette Vej, naar det Forslag, Venstre fremsætter, tilsigter at gøre Produktionen billigere, saa Folk har Raad til at forsyne sig med de Ting, de skal bruge.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Naar man nu hører, med hvilken Ihærdighed det ærede Medlem Hr. Stauning kommer tilbage til denne Statskibsforsikring, forstaar man, hvor vanskeligt det er at finde Eksempler paa, at Landbruget skulde være gaaet til Staten om Støtte. Det var under den uindskræn-

kede Undervandsbaadskrig, altsaa ikke saadan helt normale Forhold; for Landbruget plejer at kunne ordne den Slags Ting selv. Men jeg vil spørge det ærede Medlem, om han mener, at der ikke var andre Erhverv, som var lige saa interesserede i at faa denne Foranstaltning foretaget som Landbruget. Det er netop Sagen, det var ikke alene vigtigt for Landbruget, men lige saa vigtigt f. Eks. for Industrien og andre Erhverv, at Landbrugsprodukterne kom frem; det var Løsepengene for de Varer, der var nødvendige her i Landet. Det var meget søgt af det ærede Medlem at vende tilbage til dette Forhold; det var en Samfundsopgave, som maatte løses af Staten, da Risikoen var saa ekstraordinært stor ved at sejle over Havet. — Det ærede Medlem Hr. Drachmann gjorde den Bemærkning, at der var truffet Bestemmelse om Avancebegrænsning. Ja, det er til Dels de ulykkelige Følger deraf, vi lider under endnu. Det vænnede Folk til at tage de høje Avancer, og de vil gerne blive ved med at tage de samme høje Avancer, som de havde Lov til at tage under Krigen. Den reguleres jo ikke af Verdensmarkedets Priser saaledes som Landbrugets Sager. — Det ærede Medlem Hr. Hauge var for 10de Gang ved at tale om et Spørgsmaal, for hvilket han havde en Interesse, som jeg egentlig ikke før har forstaaet; men nu forstod jeg den. Det ærede Medlem Hr. Hauge var saa indigneret over — og det er nok det, der er Pointen i Sagen —, at der var Tale om at forbyde Indførsel af Laksko. Det kaldte han almindeligt Fodtøj. Det maa være for Socialdemokraterne; for os ude paa Landet er Laksko ikke almindeligt Fodtøj. Det maa være det, der har irriteret ham, men dette Spørgsmaal skal jeg ikke drøfte; det har vi gjort tid nok. Men han gjorde en Bemærkning om, at jeg havde været med til at stemme for Resolutionen, og han sagde, at der skulde tages ligeligt Hensyn til Erhvervene. Men det kommer ikke i Strid med mit Standpunkt. Jeg mener, at naar man gaar Frihandelsvejen, varetager man paa allerbedste Maade alle Erhvervs Interesser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Det er nærmest for Sagens Skyld, jeg gerne vil have Ordet igen, for jeg gør mig ikke noget Haab om at gøre Indtryk paa det ærede Medlem Hr. Pinstrup, naar han er saa uimodtagelig for positive